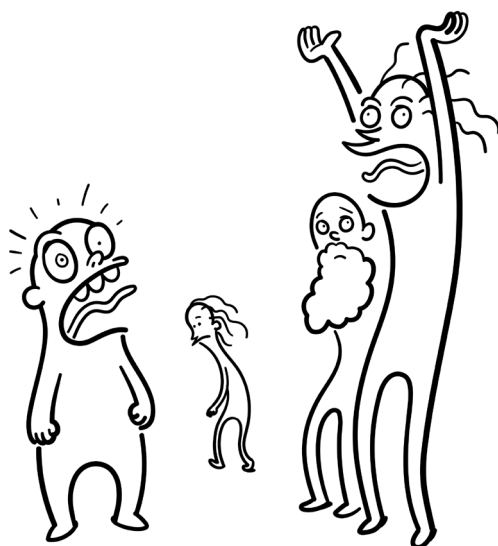

Ellen er stille

HJERNELÆRING | FORTELLING

Hva skjer med Ellen i denne fortellingen? Og de andre? La oss utforske.

Storebror brøler. Han står i gangen og brøler, sitter ved middagsbordet og brøler, slår så hardt så hardt så hardt på døra, og brøler. Alle vet at storebror må brøle. At han har minst hundretusen brøl inni magen som bare må ut. Likevel brøler mamma tilbake. Hun brøler og brøler, mens pappa bare ser på, og da brøler mamma til ham også.

Ellen er stille. Det er ingen som i det hele tatt ser at Ellen er der. For brølene fyller øynene deres med svarte prikker, og Ellen blir helt borte. Hun sitter ytterst ved spisebordet og skyndter seg å spise alle tingene på tallerkenen, så tar hun med seg tallerkenen og kryper under bordet. Det er ingen som ser det heller. Ingen som ser når hun skyller tallerkenen. Ingen som ser når hun setter den inn i oppvaskemaskinen. Ingen som ser når hun lister seg fort fort fort opp trappa og inn på rommet.

Når Ellen lukker døra og kryper under dyna, kan hun nesten ikke høre brølene lenger. Og når hun finner frem boka hun fikk fra bestemor til jul, den med lyd, som leser hele historien, nesten som bestemor gjør når hun er her, da forsvinner brølene der nede helt.

Akkurat som når bestemor faktisk er her. For da brøler ikke mamma. Og av og til hender det at pappa ler. Og når storebror brøler, tar bestemor ham inn i de store armene sine, rigger ham frem og tilbake og sier jeg skjønner jeg skjønner jeg skjønner. Og storebror skjønner ingenting, men han slutter i hvert fall å brøle. Så slipper bestemor storebror, så storebror kan løpe i stedet for å brøle, og Ellen kan krype opp i fanget hennes.

Og alt er stille. Bortsett fra stemmen til bestemor, som leser.